

Μητροπολίτης Μαρωνείας: “Τόλμη και θάρρος”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Με τίτλο “Τόλμη και θάρρος” ο [Μητροπολίτης Μαρωνείας](#) και Κομοτηνής κ. Παντελήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την [Κυριακή των Μυροφόρων](#).

“Η τόλμη του Ιωσήφ και των Μυροφόρων προσφέρει και σε μας μια ευκαιρία να θέσουμε στον εαυτό μας μερικά απλά, πρακτικά, αλλά κρίσιμα και επίκαιρα ερωτήματα. Άραγε σήμερα εμείς, που θέλουμε να λεγόμαστε μαθητές του Χριστού, δείχνουμε όση τόλμη πρέπει για την εκπλήρωση των καθηκόντων μας, των μικρών ή των μεγάλων, των επαγγελματικών ή των οικογενειακών; Μα χρειάζεται τόλμη, ίσως διερωτηθεί κανείς, για ένα τέτοιο πράγμα. Πόσα και πόσα εμπόδια έχει να αντιμετωπίσει ο τίμιος άνθρωπος στην καθημερινή βιοπάλη για να μείνει πιστός στο καθήκον του. Διλήμματα, γόρδιοι δεσμοί που χρειάζονται το σπαθί της χριστιανικής τόλμης για να λυθούν”, αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Μαρωνείας:

Δεν ήταν και τόσο απλό το διάβημα του Ιωσήφ. Αντίθετα, ήταν εξαιρετικά επικίνδυνο να παρουσιασθεί σε μια τόσο τραγική στιγμή ανοικτά φίλος ενός καταδίκου, που συγκέντρωσε το μίσος των αρχόντων. Μπορούσε να του στοίχισι την περιουσία και την υπόληψή του, πιθανώς και την ίδια του την ζωή. Ο Ιωσήφ όμως, παραμερίζει τους φόβους και με τόλμη προχωρεί εκεί που η συνείδηση τον καλεί. Αργότερα βλέπουμε να ακολουθούν το παράδειγμά του και μερικές άλλες μορφές, οι Μυροφόρες. Νύχτα ξεκινούν κι αψηφούν τους κινδύνους, πλησιάζοντας το μνήμα που φρουρούν Ρωμαίοι στρατιώτες.

Η τόλμη του Ιωσήφ και των Μυροφόρων προσφέρει και σε μας μια ευκαιρία να θέσουμε στον εαυτό μας μερικά απλά, πρακτικά, αλλά κρίσιμα και επίκαιρα ερωτήματα. Άραγε σήμερα εμείς, που θέλουμε να λεγόμαστε μαθητές του Χριστού, δείχνουμε όση τόλμη πρέπει για την εκπλήρωση των καθηκόντων μας, των μικρών ή των μεγάλων, των επαγγελματικών ή των οικογενειακών; Μα χρειάζεται τόλμη, ίσως διερωτηθεί κανείς, για ένα τέτοιο πράγμα. Πόσα και πόσα εμπόδια έχει να αντιμετωπίσει ο τίμιος άνθρωπος στην καθημερινή βιοπάλη για να μείνει πιστός στο καθήκον του. Διλήμματα, γόρδιοι δεσμοί που χρειάζονται το σπαθί της χριστιανικής τόλμης για να λυθούν.

Αλλά αν χρειάζεται θάρρος για να ζήσουμε με συνέπεια τη χριστιανική μας ζωή, τότε απαιτείται πολύ περισσότερη τόλμη για την αναχαίτιση και εξουδετέρωση του κακού που κατακλύζει την κοινωνία μας.

Συχνά συζητούμε για την επέκταση της εγκληματικότητας, για την παρακμή, και την καταπάτηση των οικογενειακών αρχών, για την κυριαρχία της αδικίας. Αλλά πόσοι από μας αποφασίσαμε να διαμαρτυρηθούμε; Διότι όταν μιλάμε για αντίσταση στο κακό δεν εννοούμε μια απλή παθητική άμυνα και στείρα κριτική, αλλά μια σοβαρή αποφασιστική προσπάθεια που στιλιτεύει το κακό και επαινεί το καλό.

Πως όμως θα τονώσουμε την τόλμη μας; Το **πρώτο** που θα βοηθήσει είναι η συναίσθηση, ότι υπακούμε στο θέλημα του Θεού. Ένα **δεύτερο** στήριγμα προσφέρει η αλληλοενίσχυση. Όταν είναι κανείς απομονωμένος, ευκολότερα τον κυκλώνει ο φόβος. Το παράδειγμα των μυροφόρων μας δείχνει τον δρόμο. Δεν ενεργούν χωριστά, πηγαίνουν στο μνήμα όλες μαζί. Ένα **τρίτο** είναι η εμπιστοσύνη στον Αναστάντα Κύριο. «Πάντα ισχύω εν τω δυναμούντι με Χριστώ», διαβεβαίωνε από την πείρα του ο Απόστολος Παύλος. Προσέχουμε μόνο τα εμπόδια και τις δοκιμασίες και λησμονούμε, ότι ο Θεός επεμβαίνει εκεί ακριβώς που εμείς δεν το

περιμένουμε.